

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ע"ר 25353-08-11 שפירא ואח' נ' פרונטק בע"מ

בפני כב' השופט משה סובל-שלום ת"א

המעוררים **1. מנחם שפירא**
2. הנדיקום מערכות תוכנה ניידות בע"מ

נגד

המשיבה **פרונטק בע"מ****פסק דין**

1. בפניי ערעור שהגישו המעוררים – הנתבעים, על החלטת כב' הרשם יגאל נמרודי מיום 26.6.11, לפיה נדחתה בקשתם של המעוררים לביטול עיקול זמני שהוטל לבקשת המשיבה – התובעת (ת"א 12084-03-11).

2. בהתאם להחלטתי מיום 18.8.11, הוגשו עיקרי טיעון וסיכום טענות בכתב מטעם הצדדים.

3. הרקע העובדתי וכן הנימוקים אשר עמדו בבסיס החלטתו פורטו בהחלטת הרשם כדלקמן:

א. המשיבה הגישה כנגד המעוררים תביעה לתשלום סך של 129,036 ₪, שעניינה תוכנה שהוזמנה על ידי מקווליטופ בע"מ (להלן: "החברה") ולא סופקה לה, כאשר בהתאם לנטען בעלי המניות בחברה כמו גם תאגיד נוסף שנוסד מאוחר יותר על ידי המערער 1 – היא המערערת 2, נדרשים לשאת בתשלום האמור (המשקף את שיעור התמורה שסופקה, עלות מחשב שנרכש על ידי המשיבה לצורך הטמעת התוכנה וכן פיצוי בגין נזקים שנגרמו בשל הימנעות החברה מאספקת התוכנה).

ב. בד בבד עם הגשת התביעה ניתן צו עיקול להבטחת תשלום החוב הנטען.

ג. המעוררים הגישו בקשות לביטול צו העיקול, כאשר נטען על ידם שאין כל מקום לחייבם אישית בתשלום חובה של החברה. (חוב הנובע מאי אספקת התוכנה; עוד ובנוסף נטען כי המשיבה אינה זכאית לתשלום הסכום הנוסף שנתבע בגין רכישת המחשב והפיצויים).

ד. עיקר טענות המעוררים במסגרת בקשת הביטול היו כי לא מתקיימות נסיבות מתאימות לפיהן יש להורות על הרמת מסך ההתאגדות של החברה.

- ה. ביום 15.6.11, נחקרו המצהירים על תצהיריהם, בפני הרשם, והצדדים סיכמו את טענותיהם בכתב.
- ו. כפי שעולה מכתב התביעה שהגישה, מייחסת המשיבה למערערים מעשי מרמה, לפיהם הם ידעו ידיעה ברורה ומראש, כי אין בכוונתם לספק למשיבה את התוכנה שהוזמנה ותמורתה שולמה מראש. כפי קביעתו של הרשם בהחלטתו, המדובר בהאשמה כבדת משקל אשר לא מצא לה ביסוס בחומר הראיות שהוצג בפניו. מהעדויות שנשמעו בפניו, שוכנע הרשם כי בעת הזמנת התוכנה וקבלת התשלום מהמשיבה היה בדעת החברה (לרבות באמצעות בעלי מניותיה) לספק את התוכנה. תימוכין לכך ניתן למצוא כבר בעצם העובדה שהליך של אפיון (שלב מקדים טרם כתיבת התוכנה), התקיים. אילו לא היה בדעת החברה ובעלי מניותיה לפעול לאספקת התוכנה, לא היה מתבצע הליך כאמור.
- ז. לפיכך, קובע הרשם בהחלטתו כי ככל שהבקשה להטלת עיקול היתה מתייחסת לטענות המשיבה לפיה כבר מלכתחילה לא היה בדעת החברה לפעול בהתאם להתחייבויותיה, לא היה נותר צו העיקול על כנו.
- ח. הרשם הנכבד מוצא לקבל בהחלטתו את טענת המשיבה לפיה קיימות נסיבות נוספות לפיהן קיימת עילת תביעה אישית כנגד המערערים.
- ט. כפי קביעתו של הרשם, המערער 1 העיד, כי הוא היה הגורם המקצועי בחברה, אשר שקד על כתיבת התוכנה. בין המערער 1 לנתבע 2, (שהיה המבקש 3 במסגרת בקשת הביטול ואינו צד לערעור זה מאחר ובהתאם להחלטת הרשם צו העיקול כנגדו בוטל, להלן: "שריון"), נתגלעו סכסוכים, אשר הובילו לכך שהמערער 1 לא סיים את כתיבת התוכנה. עם זאת, מהעדויות שהובאו בפני הרשם עולה, כי אין מדובר במצב בו מחלוקת בין בעלי המניות הובילה לתקפאה מוחלטת של פעילותה העסקית של החברה, אלא למצב בו שני הצדדים שואפים לקבל הכרה משפטית וזכות להוסיף ולהפעיל את החברה.
- י. המערער 1 לא המתין להכרעה במחלוקת בינו לבין שותפו שריון, אלא פעל להוסיף ולקדם פעילות ברוח הפעילות בה עסקה החברה, כל זאת תוך עשיית שימוש בשם הדומה עד כדי הטעייה לשמה של החברה (קוואליטופ אחזקות (2010) בע"מ), תוך מתן מענה טלפוני תחת השם "קוואליטופ", כל זאת לאחר שהחברה לכאורה חדלה מלתפקד, כאשר המערער 1 מוסיף לקיים פעילות באותו התחום (בין היתר, תחום המסופונים המזוהה עם החברה), וזאת תוך התקשרות עם לקוחותיה של החברה.
- יא. מוסיף הרשם וקובע כי יוצא אפוא, כי החברה, אשר מחויבת היתה להעניק למשיבה שירותי תוכנה, המשיכה את פעילותה, גם לאחר הסכסוך שנתגלע בין השותפים, אולם הפעם באמצעות מסגרת חדשה – המערער 2. בהתאם לאמור קובע הרשם כי הוא מוצא דופי בהתנהלות זו, אשר בוצעה בניצוחו של המערער 1, אשר למעשה היוותה המשך פעילות של החברה, אולם מבלי לעמוד בהתחייבויותיה של החברה (ואף מבלי להשיב למשיבה את הכספים שהתקבלו לצורך כתיבת התוכנה).

יב. התנהלות כאמור מבססת תשתית עובדתית ומשפטית לחיובו של הגורם היוזם והמוציא לפועל של התוכנית כאמור – המערער 1 – כמו גם לחיובה של המערער 2 אשר שימשה אישיות משפטית לקיום פעילות נפסדת זו (כאמור, הפעילות הינה נפסדת, בכל הקשור לאי קיום התחייבויות החברה, אשר את פעילותה המשיכה למעשה המערער 2). כפי קביעתו של הרשם, די בכך כדי לבסס עילת תביעה עצמאית כלפי המערערים.

יג. באשר לרכיב ההכבדה; קובע הרשם כי עצם התנהלות המערערים, כאמור לעיל, התנהלות אשר הותירה את המשיבה בחיסרון כיס, מניחה תשתית מספקת לביסוס יסוד ההכבדה. הנחת המוצא הינה, כי מי שפעל להקמת תאגיד "חדש", על מנת שלא לעמוד בהתחייבויות תאגיד "קודם" יימנע מלפעול בבוא היום בהתאם לפסק דין שיינתן לחובתו.

יד. באשר לסכום העיקול; קובע הרשם כי לאחר שבחן את טענות הצדדים מצא כי סכום התביעה גבוה מידי, שכן לא הונחה תשתית עובדתית מספקת בדבר נזקים ישירים שנגרמו למשיבה כתוצאה מהעובדה שהתוכנה לא סופקה למשיבה. אשר למחשב שנרכש, קובע הרשם כי יש להניח שיימצא למחשב שימוש בבית העסק שמנהלת ומפעילה המשיבה. בהתאם לאמור העמיד הרשם את סכום העיקול ע"ס של 60,000 ₪.

טו. בכל הנוגע לחלקו של הנתבע 2, שריון, קובע הרשם כי להבדיל מהמערער 1, לא הונחה לגביו תשתית עובדתית המעידה על כך ששריון מסוגל היה לפעול להשלמת כתיבת התוכנה. כן, מוסיף הרשם וקובע כי לא הונחה תשתית עובדתית המעידה על כך ששריון ניצל את המחלוקת בינו לבין שותפו לצורך קידום אותה פעילות עסקית של החברה, אולם בדרך שתוביל לאי קיום התחייבויות החברה כלפי המשיבה. שריון, אומנם מוסיף לעבוד כיום, בין היתר, בייעוץ בתחום המסופונים, אולם כעובד שכיר. העובדה ששריון היה נתון בסכסוך עם שותפו כשלעמה אין בה כדי להביא לחיובו בכל התחייבות שנטלה על עצמה החברה. לפיכך מצא הרשם לבטל את צו העיקול כנגד שריון.

4. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות שבפניי ובחנתי טענות הצדדים, מצאתי כי דינו של הערעור להידחות.

5. במסגרת כתבי טענותיהם שבים המערערים ומזכירים את קביעתו של הרשם הנכבד שלא שוכנע בקיומם של מעשי מרמה מצד המערערים. ואולם, המערערים מתעלמים למעשה מקביעותיו של הרשם בהחלטתו אשר מצא כי בעניינו קיימות נסיבות נוספות לפיהן קיימת עילת אישית כנגד המערערים – עילה אשר פורטה על ידי המשיבה במסגרת כתב התביעה.

6. סבורני, כי בנסיבות כפי שפורטו על ידי הרשם בהחלטתו, ואשר הובאו על ידי לעיל, צדק הרשם בקובעו כי די באלה כדי לבסס עילת תביעה עצמאית כלפי המערערים.

7. אף בכל הנוגע ליסוד ההכבדה, דעתי כדעת הרשם. הנחת המוצא לפיה, מי שפעל להקמת תאגיד חדש על מנת שלא לעמוד בהתחייבויותיו של תאגיד קודם, יימנע בבוא היום לפעול בהתאם לפסק דין אשר יינתן לחובתו, מקובלת עליי, ולא מצאתי להתערב אף בממצא זה של הרשם הנכבד.
8. אוסיף לציין כי יש בראייה הנוספת אותה ביקשו המערערים לצרף כדי לשנות ממסקנתי. המדובר כאמור בחוות דעת רו"ח בר-לב, לפיה, כפי טענת המערערים, עולה כי הרוח החיה בגורלה העגום של החברה הינו שריון, שהיה אמון על עניינה הכספיים. ואולם, לא מצאתי כי יש במידע האמור כדחי להעלות או להוריד מהחלטת הרשם (הגם שיש בו כדי לחזק מסקנת הרשם כי לשריון לא היה הידע להשלמת כתיבת התוכנה). זאת ועוד, ממילא לא הוגש מטעמה של המשיבה ערעור בנוגע להחלטת הרשם לבטל צו העיקול כנגד שריון ולפיכך אינני נדרש לדון בענייניו של זה.
9. בשולי הדברים אציין כי לדידי אף צדק הרשם בהעמידו בנסיבות העניין, את צו העיקול על סך של 60,000 ₪, בלבד.
10. אשר על כן, ובהתאם לכל האמור לעיל, הנני מורה על דחיית הערעור.
11. המערערים יישאו בהוצאות המשיבה בערעור בסך 2,000 ₪.

ניתן היום, ד' חשון תשע"ב, 01 נובמבר 2011, בהעדר הצדדים.

משה סובל 54678313-/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן